Zbuciumul sufletelor tenace (I)

On Aprilie 24, 2013

Urmărește raportul dintre oameni și încearcă să descoperi elementul primordial care-i orientează în sens negativ, pentru ca leadershipul tău să facă față unor experiențe nedorite.

Într-un colț întunecos al barului se deslușesc două siluete, asemănătoare prin experiența dobândită în timp și prin însăși natura lor pretențioasă de a fi. Gavin Finch și Laura Quinn. Gavin intuiește că Laura este omul din spatele jafului, în timp ce Laura este convinsă că Finch nu are nicio probă clară împotriva ei.

Dacă urmărim firul conversației și încercăm să scoatem la iveală elementul primordial care-i domină pe cei doi, ademeniți de tentația de a experimenta o nouă dimensiune umană, simțim acel fior care parcă strigă din fiecare celulă a lor, emițând un anumit tip de unde cu intensități și vibrații înalte, în funcție de specificul personalității fiecăruia.

Imprevizibil, Finch trăiește parcă numai pentru ceea ce este nelimitat, dincolo de măsura interioară a sentimentelor. Numai prin efectuarea unei investigații exhaustive, pe alocuri dusă până la absurd, își înnobilează profesionalismul, numai astfel garanția singulară a evoluției sale spre excelență își poate menține valabilitatea. Aceasta este suprema lui fericire, de a-și satisface pe de-a-ntregul armonia lăuntrică, pansându-și rana veșnic deschisă a vanității, resimțită numai în momentele de slăbiciune a suspecților, cu pansamentul mistificării și inducerii în eroare.

Stând față în față cu suspectul, singuri, fără martori sau ascultători, Finch își ascute mai tare mecanismele de control, își împinge mai departe forțele polițienești, dominând prin suspans și tensiune, prin inducerea voluntară a spaimei, prin sondări ale trecutului în cele mai teribile și apăsătoare moduri posibile. Nu se lasă până ce suspectul nu ridică steagul alb al capitulării, nu-și găsește liniștea decât atunci când biletul acestuia spre libertate își pierde valabilitatea.

Leadership: Poți să pui într-o lumină favorabilă ceea ce resimți la nivel de conștiință de sine, din perspectiva libertății de a-ți etala superioritatea prin prezența privilegiilor și exagerărilor de tipul "experiența de posesiune a unei doze de tensiune este totul" ?

Să-și vadă suspecții plini de fiori, cum se chinuiesc în remușcări să iasă la liman, cum caută răspunsuri, cum încearcă să se eschiveze mințind, cum își tulbură liniștea sufletească, cum se sustrag de la răspunderea penală, asta și doar asta îi accentuează lui Finch senzația de siguranță, asigurându-i reușita deplină.

Această stare de mulțumire lăuntrică, aproape diabolică, ajunsă până la paroxism, este ca o sală de consiliu unde consfătuirile, ținute alternativ, se focalizează asupra necesității de a lupta pentru excluderea socială. Un fel de bătălie pentru cucerirea fără precedent a supremației pe scena umanului. Se țes intrigi, se fabrică dovezi, se modifică întreaga structură funcțională a omului, se caută informații ce pot conduce la extenuarea și demascarea lui, transformând totul într-o dramă neobișnuită.

După cum bătrânul Peyrade din opera lui Balzac astupă hornul camerei și se slujește de o sobă al cărei burlan iese prin zidul din afară deasupra străzii, domnul Finch astupă orice gol din inima suspectului slujindu-se ici și colo de toate mijloacele de persuasiune posibile, care ies împovărător din tiparul normalului. Practic îi suplimentează omului bagajul sufletesc cu o încărcătură negativă consistentă, alterându-i întreaga structură de control.

Dar suspectul acesta bine închegat, Laura Quinn, calculatorul acesta rezistent la suprasolicitare, dotat cu protecție adițională la tensiuni prea mari, nu se lasă cu una cu două. Şireată ca o vulpe, ea ripostează fără menajamente. Dar cu tact, cu inteligență și delicatețe. Sub mantia de nevinovăție ascunzându-și toate sentimentele, fricile, ura.

În timpul interogatoriului tensiunea alternativă, care trece atât prin valori pozitive cât și prin valori negative, este convertită într-una care are valori de o singură polaritate. Laura nu trebuie să ajungă până acolo încât să cerșească de la Finch iertarea, să implore mila, ci să-l determine chiar pe el însuși să cadă cu mâinile întinse la picioarele ei.

Chiar și sub imensul focar al neliniștii, sub acea îndârjire a pumnilor încleștați, când toate necunoscutele din ea ard și se înlănțuie ca niște nebuloase, Laura își păstrează cu strășnicie nervii calmi.

Leadership: Trăiești numai pentru ceea ce este nelimitat, dincolo de măsura interioară a sentimentelor, în termeni de "cauza care îți asigură evoluția profesională corespunde unei staționări într-o poziție autoritară" ?

Ce anume îți satisface pe de-a-ntregul armonia lăuntrică? Care este factorul care îți accentuează senzația de siguranță, asigurându-ți reușita deplină în leadership? Domini oamenii doar prin suspans și tensiune? Astupi orice gol din inima celorlalți slujindu-te ici și colo de toate mijloacele de persuasiune posibile?

În ansamblul reprezentării sale, omul cu trăsăturile și manifestările sale întrunite pe fondul unei cauze care îi solicită intens psihicul și emoționalul, sau pe fondul unei solicitări excesive a asumării de responsabilități certe, el exploatează unele efecte de profunzime specifice leadershipului, care însă împiedică atingerea nivelului de performanță dorit. Efectele în cascadă, directe, indirecte și cumulative se transmit progresiv asupra propriei sale existențe.

În asemenea cazuri, deloc excepționale, chiar destul de frecvente, omul se simte depășit de responsabilitățile greu de gestionat. Retrăgându-se într-o lume a lui, ambiguă și incompletă, leadershipul său scade în zona în care trebuie să-și amplaseze scutul de apărare ce-i poate garanta eficiența. Efectul fiind vizibil cu precădere atunci când se află în imposibilitatea analizării sale pe fondul pretențiilor îndreptățite pe care le are de la el însuși. El ajunge să-și suplimenteze bagajul sufletesc cu o încărcătură negativă consistentă care îi alterează întreaga structură de control.

Trăsăturile pozitive ale omului înfloresc mai cu seamă în jurul ecuației funcționale elementare, de forma: *stimuli + valori + plasarea conștientă într-un mediu de corectitudine* , decât în vecinătatea unui leadership scormonitor, care își propune demonstrarea cauzelor care îi înfrânează dezvoltarea sau îi scade nivelul de eficiență. În acest sens este valabil ceea ce spunea expertul în programe de instruire John Euhrman, că unii oameni oscilează și se zbat între diverse variabile, torturându-se cu întrebări de genul " *Şi dacă?* "

Dacă ajungi în acest punct primejdios, în care îți pui tot felul de întrebări, calculezi tot felul de scenarii, pui răul în față, scăzându-ți șansele de a vedea viitorul în roz, înseamnă că deja te afli la "bariera în care aștepți să treacă trenul".

Armonia dintre mental și emoțional, cât și la nivel exterior - armonia în relațiile de viață, începe să "staționeze", nu mai poate parcurge traseul uzual al tranziției spre deplinătate. Aceasta este starea pe care o resimți în momentele de tensiune, când ești constrâns să ridici steagul alb al renunțării.

Liderii cei mai buni își descoperă adevăratul Eu abia în momentele tensionate ale evenimentelor de mare impact, dincolo de limitele impuse de însăși natura situațiilor pe care le generează prezența lor într-un altfel de curs al vieții.

Ca și Laura Quinn, orice lider trece pe parcursul vieții prin asemenea momente extrem de tensionate, copleșitoare, neașteptat de profunde, chiar umilitoare, când se modifică întreaga lui structură funcțională, transformându-l într-un inculpat care la fel ca orice infractor înainte de finalizarea unui proces trebuie mai întâi să-și verifice conștiința și să fie atent să nu aibă vreo pată neagră pe ea.

Numai un astfel de moment cheie poate să scoată la iveală negativul, viciul din om. Un prag de semnificație ordonator, care face ca materialul din care e constituit omul să fie parcurs și corectat, supus unei operații de prelucrare prin formare, la o anumită presiune, apoi testarea lui indiferent de corecturile anterioare, până ce sunt neutralizate toate aspectele negative.

Expertul în materie de leadership, John Maxwell, spunea la un moment dat: " *Unul din cele mai valoroase lucruri pe care le-am făcut în viața mea a fost să iau hotărârile importante înaintea momentelor de criză. Acest lucru mi-a permis să gestionez aceste decizii în momentele critice ale vieții mele.* "

Totuși eu sunt de părere că cei mai buni lideri abia în momentele tensionate ale vieții își descoperă adevăratul Eu, dincolo de limitele impuse de însăși natura lor, de reacțiile lăuntrice care le înmoaie starea de spirit, dar le limpezește gândurile și le testează conștiința.

Sub imensul focar al neliniștii, sub acea îndârjire a pumnilor încleștați, când toate necunoscutele din tine ard și se înlănțuie ca niște nebuloase, poți să-ți păstrezi cu strășnicie nervii calmi? Ce-ți strigă vocea conștiinței? Îți trimite un mesaj pentru a te avertiza în privința sentimentul tău de vinovăție? Cât este de grav acest sentiment? Îți provoacă o teamă atât de puternică, încât să fii tentat să cedezi cu ușurință?

Cursul vieții unui lider este dat de facultatea sa de a discerne, de a distinge lucrurile unele de altele, de a judeca limpede, cu pătrundere, lăsându-se în voia unei lumi care, chiar dacă o ia razna, se cere a fi îndreptată prin apelul la emoțiile care îi determină acțiunile.

Zbuciumul sufletelor tenace evidențiază raportul care se stabilește între oameni și momentele tensionate prin care trec, și felul în care ei reacționează la diverși factori interni sau externi.

Dacă vrei ca leadershipul tău să facă față unor experiențe nedorite, încearcă să descoperi elementul primordial care-i orientează pe oameni în sens negativ.

* Notă: " *Flawless (2007)*"

Source: https://neculaifantanaru.com/zbuciumul-sufletelor-tenace.html